

Bufnița Minerva

Bufnița Minerva este ghidul acestei serii. Ea îi invită pe copii să reflecteze, să-și pună întrebări, să experimenteze și să gândească cu mintea lor.

Încă din Antichitate, bufnița este simbolul filozofiei. Ea este însoțitoarea zeiței înțelepciunii, pe care în mitologia greacă o cheamă Atena, iar în cea romană, Minerva.

De ce a continuat să existe acest simbol până astăzi? Pentru că exprimă două idei: reflecția trece dincolo de aparențe (noaptea le risipește), respectiv reflecția începe atunci când se încheie forfota zilei.

Pentru Ellie.

B. B.

Acest volum, publicat în cadrul
Programului de sprijinire a publicării „Nicolae Iorga“,
a beneficiat de susținerea Ambasadei Franței în România
și a Institutului Francez din România.

POVEȘTILE BUFNITEI
Éric-Emmanuel Schmitt

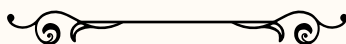

**PISOIUL
CARE SE TEMEA
DE ORICE**

Ilustrații de Barbara Brun

Traducere din franceză
de Iustina Croitoru

– **H**op, și gata! strigă Charly, făcându-și vânt de pe acoperiș.
Nici măcar nu mi-e frică!

Charly, un pisoi maroniu cu labe mari și puternice,
sare, plutește prin aer preț de o clipă, apoi aterizează în căpița de fân.
Încântat, face o piruetă în mormanul de paie, chicotind victorios:
– Sunt genial! E rândul tău, Fortunio!

Fortunio, fratele lui mai mic, are blana neagră presărată cu stelute albe.
Se apropie de burlan și descoperă că pământul e la zece metri depărtare.
Simte cum golul îl soarbe și se dă înapoi speriat.
– Sari! stăruie Charly.

Fortunio face câțiva pași, dar îl trec fiorii și i se ridică blana pe spinare.
De ce să riște? Cum faci ca să aterizezi în căpița de fân?
Și cum să sari ca să cazi în picioare, și nu în cap?
Gheruțele i se împlântă în țigla acoperișului.
– Curaj, strigă Charly, sari!

Fortunio îngheață. Nici vorbă să se poată mișca.
Lacrimile îi răbufnesc din ochii verzi.

Din fericire, Maminouche, bunica lor, care tocmai se încălzește la soare, îi oprește. Îi spune lui Charly să-l lase în pace pe frățiorul lui, apoi, în ciuda reumatismului, se duce pe acoperiș la Fortunio, ca să-l liniștească și să-l ajute să coboare pe scară.

Ziua își urmează cursul. Nu trece o clipă fără ca Charly să nu lanseze o nouă provocare. „Ai curaj să mergem pe sârma de rufe? Ai curaj să ne suim pe stâlpul de telegraf? Ai curaj să sărim până pe celălalt mal al râului?“

Pisicile de la fermele învecinate vin și ele lângă cei doi frați ca să-și încerce puterile. Cu atât mai bine! În mulțime, nu se mai bagă de seamă că Fortunio nu reușește să-și învingă teama că ar putea să cadă sau să se lovească. În schimb, Charly triumfă de fiecare dată și declară:
– Chiar că sunt genial!

